

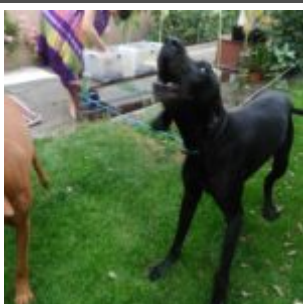
Očíhla jsem lidi na zahrádce, jestli nesedí tam a dobrý. Mohla jsem se vplížit dovnitř. Akorát, když jsem napochodovala doprostřed, tak se oslavenkyně otočila a ..... nojooo, jasně, koukala jak ten puk ☹️. Já jsem jí totiž ještě ten den volala a dozvěděla jsem se, že maminka na ni chystá nějakou boudu a děsně ji s tím tejrá ☹️ a dohodly jsme se, že mi v sobotu zavolá o co šlo ☹️☹️ : D . Bylo to taaaak moc prima!! Měla jsem taky radost, že to klaplo, vlastně stejnou jako Peťa. Tak už bylo jasný, že v sobotu si volat nemusíme, když to mám v přímým přenosu ☹️☹️☹️. Byl to moc fajn večer s výborným řeckým jídlem a vínem. Jen ten závěr teda!! Jana, Peti maminka, mi uzmula placení a zatáhla to sama. Což teda v plánu jako vůbec nebylo. No ale, tak si pomůžeme jinak, zrodil se mi v hlavě nápad.

Protože se nevidáme často, proklábosily jsme půlku noci a šly spát vlastně až skorem za ranního kuropění. Společnost nám k tomu dělala - jak jinak taky - rozličná zvěř. Holky jsou totiž v majetku kočkopsím.

Peti maminka má Darečka - "černou vižlu" (nečekaný to dar lásky mezi vižlí fenkou a francouzským auvergenským ohaříkem)

Krasavec Dareček

Poood' si hráát!

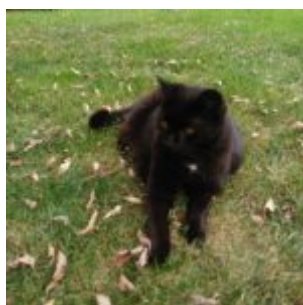

Hááázej!

Hoonem!

a k tomu jí barevně ladí černá kočička Elsička. Postarší to moudrá kočičí dáma.

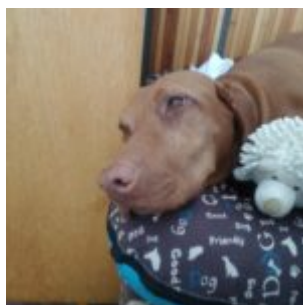

Elsička

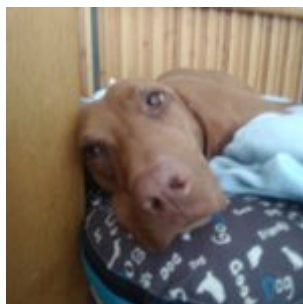

Zátiší s Elsičkou.

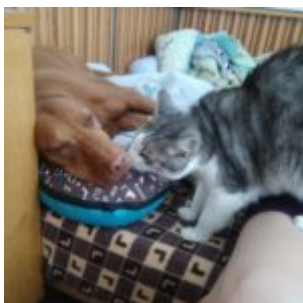
Nahoře s Petou pak bivakuje hlavně vižlajda Cuprum (mnou nazývaná Kuprumicee-vopicee ☐)

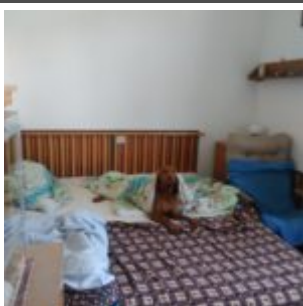
Princezna Cuprum

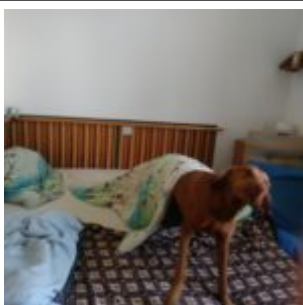
Nivě čučí ☐

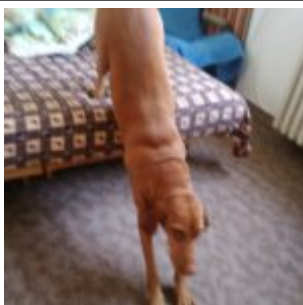
a má své láskyplné obdivovatele...

A spí jako pravá dáma v posteli...

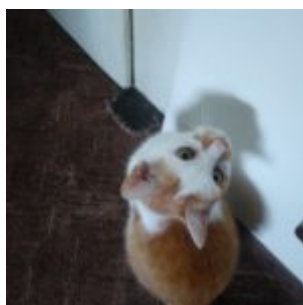

a vždy když se probudí...

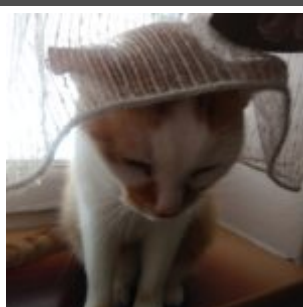

...hned si dá trochu jógy a pár tibetanů ☐ ☐

a dva kočkouři. Edík

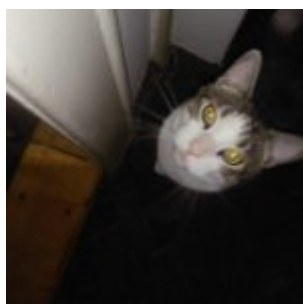

Mazlík Edík

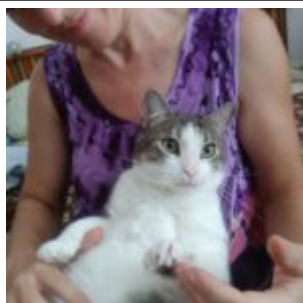

... by chtěl být taktěž princeznou ☐

a Felini.

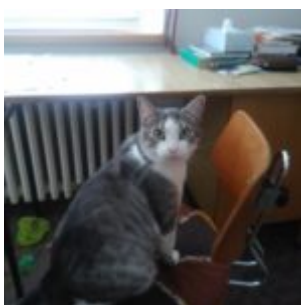
Plašánek Edík...

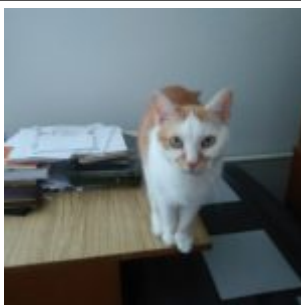
miluje svou paničku

Zachráněnci z protějšího parku. S Edíkem jsme si padli do oka. Je to zrzavec a sucháč k

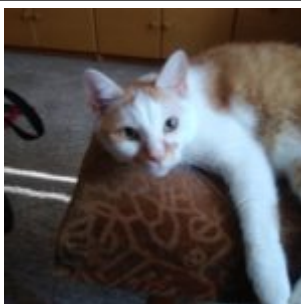
tomu. Mazel umazlenej. Kdyby nebyla doma Talimůra, jel se mnou dom . Felini je takový na cizí bojácnější, ale pohladit se nechá, to ne že ne.

Jak Felini,

tak Edík jsou velmi pracovití a své paničkce pomáhají s administrativou

a pak jsou z toho vyřízený jak žádost

A Cuprum? To je prostě užvaněná vižlí princezna. Pochopitelně i pro zvířenu jsem měla dárečky. Jasně vedly ty, který se dají sežrat . Ale Darek byl uchvácen zeleným látkovým uzlíkem, původně určeným pro Cuprumku. Zabavil si ho pro sebe a protože v sobě vižlu nezapře, preclíkoval šťastně prostorem. A všem ukazoval - jen ukazoval, sahat se nesmí, to je jasný - co to má za úžasnost. Fšící se museli podívat a vobdivovat, jen zlehýnka, aby se uzlík nerozplynul . Jediní, kdo se nezúčastnil rozruchu, byly myšky Bodlinky, který bydlí v akvářku a Zorča s Diktandem, kteří bydlí.... ve stáji, neb jsou to koníci.

No, ráno se vstávalo krapítek pozdějš, to je jasný. A po snídani se vyrazilo na výlet. Podél řeky Olše. Ta mě naprosto uchvátila. Je to úchvatná řeka plná oblázků a kamínků s čistou vodou, která je místy i hodně mělká a jinde si zurčí v malých peřejích.

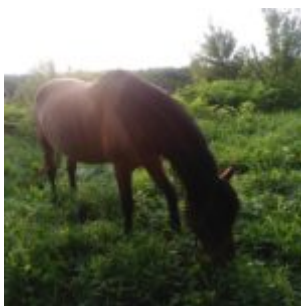
Bylo moc příjemný se cestou spustit ze břehu a ráchat se tam s oběma pesanama. Řeka na rozdíl od klidné hladiny rybníka má tu nevýhodu, že pokud nejste dostatečně rychlý, tak pak čučíte, jak vám ten aportík mizí směr moře ☹ . Došly jsme k soutoku Olše s Odrou a ta byla úplně jiná.

Otočily jsme to zpátky a mašírovaly na oběd. Ten byl domácí a moc dobrý. Cuketový zelí jsem ještě nejedla. Abych srovnala to včerejší skóre v placení došly jsme si všechny do výborný cukrárny, moderní, ale útulný. S vynikajícíma dobrůtkama a kávičkou. Proto jsem si dala ty kafe rovnou dvě. To mě taky udivilo na tomhle městě, že tady mají tak výbornou gastronomii. Už když jsme tu byli kdysi před lety s Brtníkem, v rámci dovolený, jsme koukali

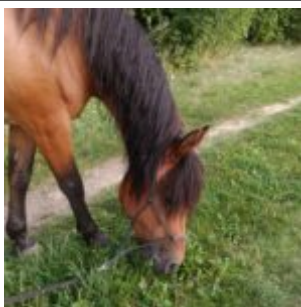

jak skvělou pizzerii tady mají. Teď navrch ta řecká restaurace a cukrárna. No nestačila jsem koukat. Stejně tak jako na tu přírodu. Měla jsem představu čistě průmyslového města, ale musím říct, že jsem Petě několikrát zopakovala, jak ji závidím ty venčící možnosti. Chodit podél řeky, kde stromy dávají chladivý stín, je v tomhle počasí zatracený terno.

A to jsem ještě neabsolvovala koupáníčko v Kališoku, neboli Kalichu, což je místní velké jezero. S nádherně čistou vodou. Čekal na nás poté, co jsme vyrazily za Zorčou a Diktandem do stájí. Zorča měla ten den na pořadu venčení se a..... pasení se. Což je její nejoblíbenější zábava. Ve výbězích není tráva a tak ji Peťa bere skorem každý den na prochajdu, aby si mohla spokojeně narvat pupek něčím zeleným.

Travičkááá zelenááá

to je moje potěšení.... ☐

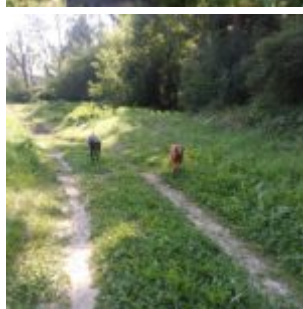
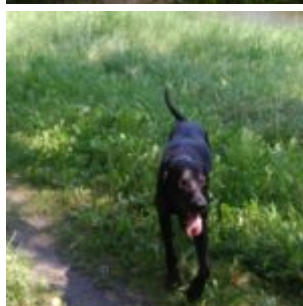
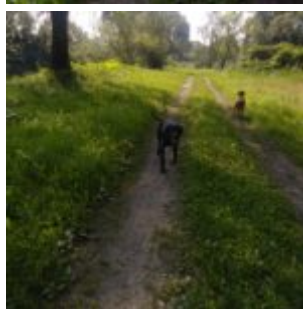
Travička zelená, to je lahoda!

Jako správná ženská má halt Zorča pro žrádlo slabost. A tak, když jsme došly na břeh Odry, rvala to do sebe pod tlakem. Suchý halt je jen suchý, nad zelený není. Což ale ... možná přehodnotila trošku, kdy jsem jí nabídla čerstvě utržený broskvičky ze stromu, co rostl u stájí. Chutnaly, chutnaly, stejně tak i Diktandovi. Oběma jim Peťa nabídla dáreček, který jsem jim dovezla a tím byla sušená vojtěška v bio kvalitě z naší louky. Prej mňáááám ☐ ☐ ☐ pochvalovali si. A my posléze taky. To koupáníčko.

Booože to byla náádhera. Voda byla příjemně chladivá a neskutečně čistá. Naprostej lábuš. I proto, že jsme se do stájí a na koupání dopravovaly přes město. Peťa na kole a já... na kolobrndě. Dobře jsem si mákla. Začátek byl takovej kapek strnulej, páč jsem se bála, abych s sebou hlavně na silnici neflákla, takže jsem se soustřeďovala a soustřeďovala ☐ . Ale zpáteční cestu jsem si dost užívala. A tělo taky - vzhledem k tomu obžerství v cukrárně. Ovšem užívalo si to jen do momentu, než jsme pak zastavily před domem ☐ ☐ ☐ . To si to užívání přehodnotilo na jáááu mě bolí koleno ☐ . No zkrátka nezvyklý druh pohybu. Ale bavilo mě to.

K večeři jsme si na domácím ftipném leč výkonném grilečku (ano grilečku, páč to je takovej maaalilinkatej přístroj, to se nemůže říkat gril, ale grileček ☐) vyrobily večeři z hambáčů, špuntly ještě jedno prosecco a jak jinak - krafaly. Ale tentokrát zodpovědně, hezky jen do půl jedný ☐ . Páč ráno to chtělo vstát krapet dřív než v sobotu. Abychom stihly ještě vyrazit k vodě a užít si další procházku kolem Olše, tentokrát na druhou stranu. Jak jinak - lábuš to byl. I jsem ledňáčka viděla. Pravda kapek hodně z dálky, neb to není parkový kosák, ale tu modrou nepřehlídnete. Ohařiska si spokojeně poletovali.

Jen teda Dareček trochu umírněně, páč si ten den předtím při blbnutí a lítání způsobil nějakou potíž pohybovou, ale rozhýbal to a bylo to nakonec dobrý. Tím, že tolik nelítal, se povedlo i pár fotek. Ono totiž s obyč foťákem v telefonú toho černýho psa prostě blbě zachytíte. Ale tak něco se snad i povidlo a tak jsme ještě před odjezdem rychle postahovaly fotky, vypily kafe a pak už se muselo frčet. Čas totiž hrozně utíkal. Takže pak bylo rozloučení na nádraží rychlý a já valila na vlak. Což bylo dobře, ty dlouhý loučení člověk nerad.

Vlak byl narvanej až do posledního místečka, který jsem v sobotu ulovila já. Hezky v jídelním voze! Není to ideál? Tři hodiny v jídeláku? ☐☐ Společnost mi navíc dělal malej chlupatej cestovatel - kavalírek, kterej usoudil, že nejlíp se mu pojede, když mi ulehne na nohy ☐☐ . Přesvědčila jsem jeho paničku, že jsem zvyklá být zavalená trošku větším kalibrem, tak ať ho nechá, neb mi to vážně vůbec nevádí. A potichu jsem se těšila na svoje chlupatý ščestí. Jenže to jsem se musela ještě z Prahé dopravit k nám na chalupu. A tak mě čekala další hodina a půl ve vlaku. Plus velmi úmorný čekání na nádraží, kde žádný nádraží néjni. Prostě hnusnej udusanej prašnej plac. Na parným slunci vyloženě nádhera. Zajímavý řešení jednoho pražskýho nádraží s názvem Bubny. ☐ Každopádně jsem to přežila a když jsem dorazila na chalupu, bylo pochopitelně velkovítání. Dostala jsem botu, ručník a spoustu slintů, neb jsem byla oblemcána. ☐☐ . Ale to se musí, to se při návratech prostě musí. Podle páníčka byli prý takový nesví a chodili koukat k plotu, ešivá se nezjevím. Tak hlavně, že se nezjevili voni, když jsem pak přijela ☐☐ .

No a na závěr si dáme kvíz s názvem: Kdo najde pejskaAA? ☐

Do dálav

a jeden krátkej dialog:

Co myslíš, má tu dobrotu?

Dej náaaam.....

DEEEEEEEJ!!!

Do dálav

Žiř neřvi tak, dyk mi praskne buben!